

Responsabilitats compartides...

L'objectiu d'Aire Nou de Bao és fer viure la llengua catalana. Les múltiples activitats proposades hi atreuen els socis (francòfons i catalanòfons), però l'entitat se vol coherent i intenta usar la llengua catalana en tota normalitat.

Com a secretari em toca redactar cartes, entre altres coses les demandes d'autoritzacions amb les institucions.

El 1997 l'entitat va crear la primera colla castellera de Catalunya Nord : Els Castellers del Riberal. Per a presentar la colla vam demanar una subvenció a l'ajuntament i ho vam fer mitjançant una carta redactada en la llengua pròpia del país, en llengua catalana.

La reacció de la municipalitat va ser rebutjar la carta ras i curt explicant que no era conforme, que la calia en francès. Vam arreglar el problema translladant el bateig de la colla a Toluges, poble que ens va acollir i acceptar en català.

Amb els anys els lligams amb la municipalitat baotenca han fluctuat, fins a arribar a una certa normalitat. La municipalitat ens accepta tal com sem, ens deixa un local i publica al seu butlletí d'informacions els nostres articles redactats -evidentment- en llengua catalana.

De l'1 al 5 de juny tindrà lloc a Bao la desena edició d'Identi'CAT, doncs aquest matí he anat a

dipositar les demandes d'autoritzacions per a les diverses activitats, la demanda de material... ben entès, les cartes eren escrites en català.

Fa anys que són acceptades així, amb a vegades una mica de reticència, però acceptades.

Aquest matí no ha estat el cas. La secretària a qui he donat les cartes me les ha tornades dient-me "faites un effort, faites-moi les en français, vous ne voulez tout de même pas m'obliger à parler catalan!";

Sorprès, he agafat les meues cartes, explicant-li que no la volí obligar a res, però que els serveis de l'ajuntament tenien el deure d'acceptar cartes en català.

Aquest "incident" podria passar cada dia de l'any si tots féssim com Aire Nou de Bao, és a dir si fóssim coherents.

Defensar la llengua catalana no és únicament posar la mainada a la Bressola, escoltar Arrels, fer onejar banderes a Aimé Giral, anar a cursos de català, pujar a castells, fer cremar carretilles, cantar havaneres o ballar sardanes.... Defensar la llengua catalana és tot primer defensar el dret i usar el deure de fer-la servir en tota normalitat arreu dels Països Catalans, a començar en el marc institucional.

Aquesta vegada els elegits no tenen -potser- la responsabilitat directa d'aquest "incident" però sí que la tindran si no s'arregla i si se repeteix.

Els funcionaris municipals han de complir el que manen els elegits. Avui ningú els obliga a saber català, però les institucions nord-catalanes han de tenir empleats capaços d'atendre els ciutadans en llengua pròpia.

Hervé Pi

la imatge: escut de Bao